

ки. — Тѣй сжшо и наши-тѣ стари но простодушни и искренни, мжкаръ неучени Бжлгари сж по нѣкога въ состояніе, чрезъ опытни-тѣ си и аналитическы дарбы, да извжршятъ истинно много добры и общеполезны работы; а най учени-тѣ, и ушь най умни-тѣ, правятъ по вѣкога най глупавы-тѣ и най вредителны работы; и — наопаки. —

И тѣй, мы имама причинж да отхвжрлемъ раздѣлянье-то на доказателства-та на синтетическы и аналитическы; а за да можемъ да гы различаваме, не намирама основаніе въ самій способъ на логическо-то ѣмъ построеніе и въ силлогизмъ-тѣ. — Доказателство-то по формж-тж си друго нищо не е, освенъ единъ рѣдъ на силлогизми, отъ които общо-то израженіе на само-то начало на система-та быва въ пжрвій (силлогизмъ) висша-та му посланка. Но силлогизми-тѣ обикновенно се раздѣлятъ: на категорическы, раздѣлителны и условны (§. 49). Ако положимъ спорядъ това, че всяко доказателство состои отъ однородны силлогизмы; — то и всяко едно ще бжде: или категорическо, или раздѣлително, или условно. Пжрво-то се називава въ Логика-та *право*, второ-то — косвенно, третье-то — предположително (ипотетическо).

а) *Право-шо доказателство* е то, кое-то произтича право, или непосредственно отъ положено-то си начало, и кое-то варви кжмъ своѣж-тж цѣль категорически. — Неговій варвежъ е твжрдъ, и въобще таково доказателство е едно израженіе на задлжжителна-та сила на законъ-тѣ и едно логическо орудіе на догматизмъ-тѣ. Посему подобни доказателства употребляватъ се особенно тамъ, дѣто достоинство-то на лица-та и важность-та ѣмъ не восприемватъ никакво логическо изковеркванье на мисли-тѣ.

б) *Косвенно-то доказателство* е то, кое-то, като